

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: PR-11753/2021-59

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Moniki Ferić, u pravnoj stvari tužitelja Ivana Kovačevića iz Zagreba, II. Rudeški ogranak 8A, OIB: 9498053381, zastupan po punomoćnici Blaženki Musulin, odvjetnici iz Zagreba, protiv tuženika Adriatic osiguranje d.d. iz Zagreba, Listopadska 2, OIB: 94472454976, zastupan po punomoćnici Tamari Stanić Sertić, odvjetnici iz Zagreba, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene 10. travnja 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, 7. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I./ Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d. iz Zagreba, Listopadska 2, OIB: 94472454976 da isplati tužitelju Ivanu Kovačeviću iz Zagreba, II. Rudeški ogranak 8A, OIB: 9498053381 na ime naknade štete iznos od 2.536,16 eura sa zateznim kamatama tekućim

- na iznos od 2.400,00 EUR od 17.11.2020. do isplate
- na iznos od 3,31 EUR od 3.7.2019. do isplate
- na iznos od 6,63 EUR od 3.7.2019. do isplate
- na iznos od 6,63 EUR od 9.7.2019. do isplate
- na iznos od 6,63 EUR od 21.8.2019. do isplate
- na iznos od 33,18 EUR od 3.9.2019. do isplate
- na iznos od 3,31 EUR od 3.9.2019. do isplate
- na iznos od 3,50 EUR od 3.9.2019. do isplate
- na iznos od 33,18 EUR od 27.9.2019. do isplate
- na iznos od 3,31 EUR od 17.10.2019. do isplate
- na iznos od 3,31 EUR od 17.10.2019. do isplate
- na iznos od 29,86 EUR od 12.11.2019. do isplate
- na iznos od 3,31 EUR od 5.12.2019. do isplate

po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena za razdoblje od dospijeaća do 31. prosinca 2022., a od 1. siječnja 2023. do 29.12.2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30.12.2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II./ Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja Ivana Kovačevića iz Zagreba, II. Rudeški ogranak 8A, OIB: 9498053381 u dijelu kojim zahtijeva da mu tuženik Adriatic osiguranje d.d. iz Zagreba, Listopadska 2, OIB: 94472454976 isplati iznos od 1.699,26 eura sa zateznim kamatama tekućim na

- na iznos od 1.540,00 EUR od 17.11.2020. do isplate,
- na iznos od 159,26 EUR od 31.8.2019. do isplate

po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena za razdoblje od dospijeca do 31. prosinca 2022., a od 1. siječnja 2023. do 29.12.2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30.12.2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III./ Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 2.449,098 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 7. svibnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV./ Odbija se zahtjev tuženika za naknadom parničnog troška.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je dana 13.6.2019. oko 07,30 sati kod poslodavca Zavod za hitnu medicinu Grada Zagreba, tužitelj stradao za vrijeme redovnog radnog vremena, na način da je uz pomoć kolegice Lucije Mandić podizao nosila na kojima se nalazio pacijent, prilikom čega je došlo do prevrtanja nosila koje je držao te je djelovanjem jake i akutne sile (obzirom se radilo o teškom teretu) pritom zadobio traumatsku ozljedu desne ruke. Kao zaposlenik Zavoda za hitnu medicinu Grada Zagreba, tužitelj je u vrijeme nezgode bio uredno osiguran policom osiguranja od odgovornosti sklopljenom kod tuženika. U predmetnoj nezgodi tužitelj je zadobio tjelesne ozljede radi kojih je potražio liječničku pomoć u KBC Sestre Milosrdnice. Zbog zadobivenih ozljeda trpio je fizičke bolove i strah, njegova opća životna i radna sposobnost su trajno smanjene zbog čega trpi duševne boli te mu je bila potrebna tuđa pomoć i njega. Tužitelj se u cilju mirnog rješenja spora dana 17.11.2020. obratio tuženiku sa zahtjevom za naknadu štete međutim tuženik je zahtjev otklonio. Obzirom na navedeno tužitelj potražuje naknadu imovinske i neimovinske štete za povredu prava osobnosti iz članka 19. ZOO-a, pravičnu novčanu naknadu sukladno članka 1100. stavka 2. ZOO-a, vodeći računa o jačini i trajanju fizičkih boli, duševnih boli i straha. Zbog zadobivenih ozljeda tužitelj je imao troškove liječenja koje potražuje po priloženim preslikama računa u ukupnom iznosu od 295,42 eura s tijekom kamate od dana plaćanja računa, pa sve do isplate. Slijedom navedenog, preciziranim tužbenim zahtjevom u podnesku od 24.3.2026. zahtijeva da mu tuženik isplati na ime naknade štete:

- za povredu prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje 3.800,00 eura (fizički boli 1.400,00 eura, strah 1.000,00 eura, duševni boli zbog trajnog smanjenja životne aktivnosti 1.400,00 eura),
- za tuđu pomoć i njegu 140,00 eura
- za troškove liječenja 295,42 eura

odnosno ukupno 4.235,42 eura, uz naknadu parničnog troška, sve sa pripadajućim zateznim kamatama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu priznaje činjenicu da je poslodavac tužitelja Nastavni zavod za hitnu medicinu Grada Zagreba 13.06.2019. imao kod tuženika zaključenu Policu osiguranja od odgovornosti broj: 0V0682026564 tj. policu osiguranja izvanugovorne odgovornosti prema trećim osobama iz obavljanja djelatnosti te odgovornosti prema vlastitim djelatnicima, slijedom čega pasivna legitimacija tuženika i aktivna legitimacija tužitelja nisu sporni. Oспорava sve činjenične navode tužbe jer iz priležćih dokaza ne proizlazi da je došlo do štetnog događaja na način kako to opisuju navodi tužbe, slijedom čega spori štetni događaj, odgovornost, osnov i visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti. Tuženik se protivi visini tužbenog zahtjeva jer iz priležće medicinske dokumentacije proizlazi da je tužitelj zadobio dijagnozu istegnuća d lakta ali opisane tegobe su degenerativna/upalna promjena i posljedica su ponavljajućih kretnji ruke u laktu tzv. teniski lakat, a ne predmetnog ozljeđivanja. U spisu nema podataka da li je priznata ozljeda na radu i koja dijagnoza je priznata kao ozljeda na radu. Tužitelj u nezgodi nije zadobio ozljedu ramena jer ista nije u svezi s nezgodom. Kako ZOOP-u nije propisao način određivanja naknade štete za tjelesne ozljede, u ovom predmetu se koriste opća pravila o popravljaju neimovinske štete sadržana u ZOO/05 i to u čl. 19, 1046 i 1100. Ako je tomu tako, onda je osigurani rizik „tjelesne ozljede“ zapravo jednak povredi prava na tjelesno i duševno zdravlje, kao jedan od podoblika povrede prava osobnosti kao neimovinske štete u objektivnoj koncepciji neimovinske štete. Kako je čl. 1100 st.1. ZOO/05, propisano: „U slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to (1) težina povrede i (2) okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, neovisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema.“ Upućuje na zaključak da svaka povreda prava osobnosti (pa i prava na tjelesno i/ili duševno zdravlje) ne znači istovremeno i pravo oštećenika na pravičnu novčanu naknadu, zato što sud mora najprije utvrditi težinu povrede, da bi ocijenio opravdava li ista dosudu pravične novčane naknade i u kojoj visini. Potom će uzeti u obzir i okolnosti pod kojim se povreda dogodila (objektivne okolnosti činjeničnog supstrata konkretnog slučaja, kao i neke subjektivne okolnosti, npr. životna dob i sl). Da bi opisane zadaće (iz čl. 1100 st.1. ZOO/05) u postupku sud uspješno i u razumnom roku obavio potrebno je razvrstati moguće povrede prava na tjelesno i/ili duševno zdravlje u stupnjeve po njihovoj težini (jer nemogućnost da se ozljeda stupnjuje ili kategorizira dovodi do zaključka o neopravdanosti dosude pravične novčane naknade i obrnuto, svako stupnjevanje povrede po težini opravdava dosudu pravične novčane naknade). Tu će sud morati provesti dokaz sudsko medicinskim vještačenjem, odnosno dokaz vještačenjem po vještaku medicinske struke koji bi u svom nalazu i mišljenju trebao dati jasan odgovor na predmet vještačenja kroz konačno mišljenje u kojem će klasificirati sva tjelesna oštećenja na način da će; a) Utvrditi postotak oštećenja tjelesnog i/ili duševnog zdravlja ili PTFD, ako postoji, i točno u postotku iskazati koliko ono iznosi uz primjenu „Medicinske tablice“ s opisom svih ograničenja u funkcioniranju oštećene osobe u budućnosti. b) Mišljenje o postojanju i veličini PTFD-a traži od liječnika-vještaka da iskaže svoje mišljenje i o stupnju težine i razredu težine od I. do V. po „Medicinskoj skali“ (radi primjene „Tablice naknada“). c) Ako liječnik-vještak utvrdi da je oštećenje tjelesnog i/ili duševnog zdravlja do 4% (TFD) ili je oštećenje zdravlja privremeno ili povremeno, obvezno se treba izjasniti je li to oštećenje ima karakter posve lake povrede opisane pod a) ili pod b) u „Medicinskoj skali“ uz navođenje razloga za svoju odluku, kao i o razdoblju u kojem je kod oštećenika postoji privremeni funkcijski deficit i u kojem postotku (PPFD). d) Ako liječnik-vještak utvrdi da kod oštećenika nije došlo do oštećenja tjelesnog i/ili duševnog zdravlja, zbog toga jer se radi o dijagnozama koje su postavljene na temelju anamnestičkih podataka, mora svoje mišljenje obrazložiti. e) Ako se radi o neznatnim-beznačajnim ozljedama, mora svoje mišljenje obrazložiti sa aspekta medicinski relevantne težine povrede prava na tjelesni i/ili duševni integritet. Utvrdi li liječnik-vještak, da je kod oštećenika PTFD, 5% i više, treba u svom mišljenju dati očitovanje i o slijedećem: (uz naglasak da se naruženost kao estetska šteta može „pojaviti“ i kod opisa oštećenja kao posljedice ozljede i pod točkom c.) f) Utvrditi

je li kod oštećenika tijekom hospitalizacije i rehabilitacije (do konsolidacije ozljede) došlo do pojave neuobičajenih jakih bolova /patnje/, ako da, odrediti stupanj po „Skali intenziteta“ od 1 do 7, (Julinova ljestvica) i to u stupnju od 5 do 7 jer stupnjevi od 1 do 4 su integrirani u PTFD. g) Dati mišljenje o postojanju, prirodi i značaju naruženosti kao estetske štete, navodeći je li ona privremena (mogućnost kurativnog zalječenja/operacija ili palijativnog/šminka) ili definitivna. Procijeniti ju po uobičajenoj ljestvici od 1 do 7, neovisno o eventualnoj funkcionalnoj ozljedi koja je već uzeta u obzir na ime funkcionalnog deficita (PTFD). h) Naveći postoji li seksualna šteta; opisati ju precizirajući pokriva li ona jedan ili više od tri aspekta koji se mogu odvojeno ili kumulativno zamijeniti, i to djelomično ili u potpunosti; morfologija, seksualni čin (libido, impotencija ili frigidnost) i plodnost (reproduktivna funkcija). Tuženik također spori osnov i visinu zahtjeva s naslova imovinske štete za trošak privatnog MR lakta sačinjen u Poliklinici Aviva u visini od 1.200,00 kn jer isti nije bio nužan jer je tužitelj navedenu pretragu mogao obaviti putem HZZO-a. U cijelosti spori početak tijeka zakonskih zateznih kamata na neimovinsku štetu od dana podnošenja odštetnog zahtjeva jer se radi o šteti koja ranije nije bila predvidiva, pa zatezne kamate mogu teći od dana podnošenja tužbe, a ne od dana podnošenja zahtjeva u mirnom postupku. Zahtjev za platež zakonske zatezne kamate s naslova tuđe njege je neosnovan. Tužitelju pripada pravo na zakonsku zateznu kamatu počev od dana presuđenja, a iz razloga kako je to navedeno u sudskoj praksi; ŽS u Zagrebu, br. Gžn-1644/12-2 od 22.01.2013. Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška tuženiku.

3. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju (list 5-17 spisa), Odštetni zahtjev i odgovor na isti (list 18-20 spisa), preslike računa (list 21-35 spisa), CD sa snimkama (list 54 spisa), izvršen je uvid u medicinsku dokumentaciju i račune u izvorniku, zdravstveni karton (list 56-85 spisa), Rješenje HZZO-a od 23.7.2019. (list 118-121 spisa), sudsku praksu (list 122-141 spisa), Uvjete za osiguranje od odgovornosti (list 154-162 spisa), saslušan je tužitelj (list 52-53 spisa) i svjedok Lucija Mandić (list 147 spisa), provedeno je medicinsko vještačenje po vještaku dr. Božidaru Šebečiću (list 88-91 spisa), po vještaku dr. Petru Škaviću (list 174-180 spisa), te je usmeno saslušan vještak dr. Božidar Šebečić i dr. Petar Škavić (list 145-146 spisa i list 202 spisa).

4. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno čl. 8 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03 i 88/05,2/07,84/08,96/08,23/08, 57/11, 25/13 i 70/19 i 80/22 - dalje ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

5. Predmet ovog postupak je zahtjev tužitelja za naknadu štete nastalu na radu u štetnom događaju dana 13.6.2019.

6. Među strankama nije sporna aktivna i pasivna legitimacija, a sporan je nastanak štetnog događaja i odgovornost tuženika te osnova i visina štete.

7. Tužitelj je izjavio da je spornog dana radio kao vozač, te je sa kolegicom Lucijom Mandić koja je medicinska sestra, sa sjedećim nosilima nosio teškog neurološkog pacijenta sa prvog kata zgrade do ulaza zgrade, te su ga tada prebaciti sa sjedećih nosila na ležeća nosila. Najprije su ležeća nosila spustili prema dolje kako bi im lakše bilo prebaciti pacijenta, a što je uobičajena procedura, te su zatim ta nosila vratili u položaj za 2 stupnja više tj. u položaj za transport. U trenutku podizanja tih nosila, sa lijevom rukom je pomagao kolegici podizati nosila, a desnom rukom je pridržavao pacijenta, te se u jednom trenutku pacijent nagnuo i trznuo u desnu stranu, te su se tada nosila zajedno sa pacijentom počela dizati prema njemu, a što mu je udarilo desnu ruku, te je povikao kolegici da stane, te je zatim osjetio oštru bol u području lakta desne ruke, te mu se zabljesnulo pred očima. Zbog ove ozljede i danas ima problema, jer kada nešto fizički radi, ruka mu počinje naticati. Nije mu bila potrebna pomoć druge osobe, iako je mogao dignuti malu šalicu kave, a nije mogao dignuti veliku šalicu kave, pa je sve obavljao lijevom rukom, te mu nitko nije pružao pomoć i njegu. Budući da nije imao dopunsko zdravstveno osiguranje, morao je platiti 3 turnusa po 10 dana fizikalne terapije, preglede kod fizijatra i kirurga, a kako mu nije bilo bolje, išao je na magnetnu rezonancu koju je privatno obavio i platio, a na temelju koje mu je liječnik zatim

promijenio dijagnozu. Magnet nije napravio u bolnici jer se to čeka 2 godine. Ovaj pacijent je bio nestabilan, te je imao tikove i trzaje, te je bio težak. Po pravilima struke, uobičajeno je da se nosila spuste za prebacivanje pacijenta, te se zatim pacijent veže i zatim se nosila povise u položaj za transport. Trenutno je na poštadi kod poslodavca, tako da sada vozi kombi sa pokretnim pacijentima. Pacijent je navodno imao moždani udar, te nije bio baš u dobrom stanju, te nije govorio. Pacijenta su stavili u ležeći položaj na nosila i vezali trakama na području preko prsa i gornjeg dijela nogu. Kolica imaju zaštitne ograde koje su nakon stavljanja pacijenta podigli. Stajao je sa desne strane nosila, te je sa lijevom rukom podizao nosila, a sa desnom pridržavao pacijenta. Prije ovog događaja nije imao nikakvih ozljeda ili problema sa desnom rukom. Oni su bili u sanitetu te u timu radi dvoje, te je uobičajeno da on nosi i prenosi pacijente. Nakon ovoga događaja je završio prijevoz tako da je lijevom rukom držao volan, a kolegica je mijenjala brzine. Pridržavao je pacijenta jer se je trzao i bio je nestabilan zbog nekih neuroloških ispada, a bez obzira što je on bio vezan i što je bila dignuta ograda.

8. Svjedokinja Lucija Mandić je izjavila da radi kao medicinska sestra u Zavodu za hitnu medicinu. Spornog dana je sa tužiteljem nosila jednog pacijenta koji je bio pretio sa drugog ili trećeg kata na stolicu, te su ga zatim krenuli prebacivati na njihov krevet, te su taj krevet trebali podići za jedan nivo, što su zajedno radili, te je u jednom trenutku prilikom podizanja tog kreveta tužitelju propala ruka te ga je zaboljelo. Kada su podizali krevet, tada su već pacijenta na taj krevet prebacili, te su tada krenuli podizati krevet. Ne sjeća se što je bilo pacijentu, ali je pacijent bio miran. Nakon što je tužitelja zaboljela ruka, pacijenta su uspjeli smjestiti u vozilo, te je tužitelj trebao voziti vozilo hitne, ali se žalio da ga boli desna ruka i da ne može mijenjati brzine, ali je on nastavio voziti te su predali pacijenta, te je tužitelj zatim otišao u Traumatološku bolnicu na pregled. Pacijent je bio nepokretan i pretio, te je imao sve potrebne papire da ga prevezu u bolnicu. Ukoliko ona i kolega ocijene da zbog pretilosti ne mogu sami prenijeti pacijenta, tada zovu ispomoć, ali ovog puta nisu zvali ispomoć jer su smatrali da to mogu sami obaviti. Tužitelj je bio upoznat sa tom procedurom jer on tamo duže radi od nje. U istom slučaju i ona je istegla ligamente ručnog zgloba pa je sa tužiteljem otišla na hitnu, te su joj preporučili tablete i mirovanje, te joj to nije priznato kao ozljeda na radu. Događa se da zovu ispomoć koja se čeka nekada 10 minuta, a nekada sat vremena.

9. Sud je prihvatio iskaz tužitelja i svjedokinje Lucije Mandić u dijelu u kojem su jasni i međusobno suglasni. Tako je sud temeljem istih utvrdio da je spornog dana tužitelj radio kao vozač u sanitetu u timu sa kolegicom medicinskom sestrom Lucijom Mandić, te je uobičajeno da u timu radi dvoje, te je uobičajeno da tužitelj nosi i prenosi pacijente, te je tužitelj sa Lucijom Mandić nosio pacijenta na sjedećim nosilima sa kata zgrade do ulaza zgrade, te su ga tada prebacili sa sjedećih nosila na ležeća nosila. Po pravilima struke, uobičajeno je da se nosila spuste za prebacivanje pacijenta, te se pacijent veže i podigne zaštitna ograda, te se zatim nosila povise u položaj za transport, a što su oni i učinili. Naime najprije su ležeća nosila spustili prema dolje kako bi prebaciti pacijenta, što je uobičajena procedura, te su zatim ta nosila podigli za jedan nivo tj. u položaj za transport, te je u trenutku podizanja tih nosila tužitelj sa lijevom rukom pomagao kolegici podizati nosila, a desnom rukom je pridržavao pacijenta, te su se u jednom trenutku nosila zajedno sa pacijentom počela dizati prema njemu, što mu je udarilo desnu ruku, te je zatim osjetio oštru bol u području lakta desne ruke. Radilo se je o pretilom pacijentu, ali oni nisu zvali ispomoć jer su smatrali da to mogu sami obaviti.

10. Slijedom navedenog, ovaj sud je utvrdio da je tužitelj dana 13.6.2019. tijekom redovnog radnog vremena obavljao svoj redovni radni zadatak tako da je zajedno sa kolegicom Lucijom Mandić na uobičajeni način prebacio pacijenta na ležeća nosila i ista podigao za jedan nivo tj. u položaj za transport, te su se u jednom trenutku nosila zajedno sa pacijentom počela dizati prema njemu, što je tužitelju udarilo desnu ruku, te je zatim osjetio oštru bol u području lakta desne ruke.

11. Stoga, tuženik odgovara tužitelju po pravilima o objektivnoj odgovornosti imajući pri tome u vidu odredbu čl. 111. st. 1. Zakona o radu, dalje: ZR (Narodne novine broj: 93/14) kojom je propisano ako radnik pretrpi štetu na radu ili u vezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava, kao i odredbu čl. 25. st. 1. Zakona o zaštiti na radu, dalje: ZZR (Narodne novine broj: 71/14) kojom je propisano da ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra se da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Prema čl. 25. st. 2. ZZR poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti, ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu.

12. Budući da je tužitelj rad obavljao na uobičajeni način, te iz provedenih dokaza na proizlazi da je tužitelj postupao nepažljivo, to sud nije našao da bi tužitelj pridonio nastanku štete, odnosno da je skrivio predmetni štetni događaj. Slijedom navedenog, po stavu ovog suda, tuženik nije sukladno odredbi čl. 1067. ZOO-a i čl. 25. st. 2. ZZR u vezi s odredbom čl. 219. st. 1. ZPP dokazao okolnosti koje bi ga oslobodile odgovornosti za nastanak štetnog događaja, pa je ovaj sud zaključio da je tuženik kao osiguravatelj poslodavca odgovoran za nastanak štetnog događaja, a također je utvrđeno da tužitelj nije ničim doprinio nastanku štetnog događaja tuženika kao osiguravatelja poslodavca sukladno čl. 964. i čl. 965. ZOO-a. Također, tuženik nije imao daljnjih dokaznih prijedloga u pogledu okolnosti koje bi isključivale njegovu odgovornost, te su punomoćnici stranaka na ročištu 10.4.2026. (nakon što je sud tijekom postupka odbio prijedlog za provođenjem vještačenja po vještaku medicine rada) suglasno izjavili da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga, da odustaju od drugih dokaznih prijedloga, te su predložili zaključenje glavne rasprave.

13. Tuženik je tek nakon zaključenja prethodnog postupka na ročištu 24.1.2023. izjavio da postoje razlozi za isključenje iz osiguranja iz čl. 8 st. 1. toč. 9. Uvjeta za osiguranje od odgovornosti i da šteta nije nastala iz djelatnosti iz čl. 3. st. 2. Uvjeta za osiguranje od odgovornosti, te tek nakon toga uz podnesak od 9.6.2023. dostavlja Uvjete za osiguranje od odgovornosti. Prema čl. 3. st. 2. Uvjeta za osiguranje od odgovornosti, osiguranje se odnosi na štete koje su nastale kao posljedica svjesnog postupanja protivno propisima ili pravilima po kojima se obavlja djelatnost odnosno zanimanje kao izvor opasnosti iz police. Međutim, iz provedenih dokaza ne proizlazi da je tužitelj svjesno postupao protivno propisima ili pravilima po kojima se obavlja djelatnost odnosno zanimanje pa u konkretnom slučaju se ne može primijeniti citirana odredba. Također, kako se radi o novim činjenicama i dokazima koje je tuženik iznio tek nakon zaključenja prethodnog postupka, a ne radi se o činjenicama i dokazima koje bez svoje krivnje nije mogao iznijeti odnosno predložiti prije zaključenja prethodnog postupka, to se iste ne mogu uzeti u obzir sukladno čl. 299. ZPP-a. Također, kako je tužitelj ozlijeđen na radu, to se radi o šteti koja je nastala iz djelatnosti osiguranika iz čl. 3. st. 2. Uvjete za osiguranje od odgovornosti.

14. Radi utvrđivanja osnove i visine štete, sud je izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju i zdravstveni karton tužitelja, te je provedeno medicinsko vještačenje. Vještak dr. Božidar Šebečić (list 88-91 spisa) u svom nalazu i mišljenju utvrdio je da je tužitelj rođen 1966. i da je dana 13.6.2019. stradao na radnom mjestu kod podizanja nosila na kojima se nalazio pacijent. Zadobio je istegnuće tetiva ekstenzornih mišića podlatkice na hvatištu za radijalni (vanjski) epikondil nadlaktične kosti u desnom laktu. Pri prvom pregledu neposredno po ozljeđivanju nije postavljena dijagnoza istegnuća hvatišta ekstenzornih mišića već dijagnoza epikondilitisa zbog bolnosti na palpaciju radijalnog epikondila. Epikondilitis predstavlja kronično stanje koje nastaje uslijed prenaprezanja ekstenzornih mišića, a manifestira se bolnošću na palpaciju radijalnog epikondila. Kod tužitelja se radilo o akutnoj bolesti hvatišta tetiva za radijalni epikondil, a koja se pojavila nakon istezanja desne ruke. U preslici zdravstvenog kartona vidljivo je da tužitelj do predmetnog štetnog događaja nije imao tegoba s desnim laktom. Prema opisu štetnog događaja od strane tužitelja, postoji uzročno-posljedična veza između predmetnog štetnog događaja i navedene

ozljede. Zbog zadobivene ozljede kod tužitelja je došlo do povrede tjelesno i duševnog zdravlja. Prema priloženoj medicinskoj dokumentaciji i prema pregledu tužitelja, kod tužitelja je zaostala bolnost hvatišta ekstenzornih mišića podlaktice za radijalni epikondil kod nošenja većeg tereta i kod ekstenzije šake protiv otpora (radijalni epikondilitis). Navedene trajne posljedice uzrok su umanjena životne aktivnosti za 5%. Budući je prema nalazu UZV od 7.9.2019. tužitelj imao sitan kalcifikat uz hvatište ekstenzora, kod tužitelja je u trenutku šetnog događaja već bila prisutna tendiniza ekstenzornih tetiva koja je dijelom odgovorna za kasniji razvoj epikondilitisa. Prema slobodnoj procjeni, istegnuće ekstenzornih tetiva zadobiveno u šetnom događaju uzrok je umanjena životne aktivnosti od 3%, a 2% otpada na tendinozu tetive. Tegobe s desnim ramenom ne mogu se uzročno-posljedično povezati s šetnim događajem, jer tužitelj nije zadobio ozljedu ramena, a prve tegobe s ramenom su se pojavile 2 mjeseca iza šetnog događaja. Tužitelj je zbog zadobivene ozljede i tijekom liječenja trpio fizičke bolove jakog intenziteta 2 dana, srednjeg intenziteta 10 dana i manjeg intenziteta 2 mjeseca kumulativno. Zaostali kronični bolovi uključeni su u umanjene životne aktivnosti. Tužitelj je trpio primarni strah jačeg intenziteta kratkotrajno u trenutku šetnog događaja. U nastavku liječenja trpio je sekundarni strah (zabrinutost za zdravlje i ishod liječenja) jačeg intenziteta 1 dan, srednjeg intenziteta 5 dana, manjeg intenziteta 4 tjedna kumulativno. Tuđa pomoć u opsegu od 2 sata dnevno je bila potrebna 2 tjedna za obavljanje težih kućanskih poslova, za nabavku i pripremu hrane i sl. Liječenje tužitelj je završeno, odnosno zdravstveno stanje se stabiliziralo s pregledom fizijatra 26.11.2019. Računi na str. 21-24 spisa i na str. 26-35 spisa se odnose na plaćenu participaciju za zdravstvene usluge koje su pružene tijekom liječenja i opravdani su. Račun na str. 25 spisa se odnosi na plaćenu MR u privatnoj zdravstvenoj ustanovi i nije opravdan jer je tužitelj navedenu pretragu mogao uz određeno čekanje obaviti u ustanovama koje imaju ugovor s HZZZO-om na račun zdravstvenog osiguranja uz plaćanje participacije. Nije bilo indicirano hitno učiniti MR.

15. Na nalaz i mišljenje vještaka prigovorile su obje strane pa je vještak saslušan usmeno na ročištu. Dr. Božidar Šebečić (list 145-146 spisa) je izjavio da je tuženik u podnesku od 21.6.2022. prigovara nalazu i mišljenju vještaka u cijelosti prvenstveno zbog toga jer tužitelju nije priznata ozljeda na radu, a dijagnoza epikondilitisa spada u sindrome prenaprezanja odnosno posljedica je ponavljajućih kretnji ruke u laktu. Na navedeni prigovor vještak je odgovorio da prema priloženoj medicinskoj dokumentaciji kod tužitelja su se 13.6.2019. kod podizanja nosila s pacijentom pojavili bolovi u desnom laktu. Budući je kod pregleda postojala bolnost na palpaciju vanjskog epikondila nadlaktičnih kosti, postavljena je dijagnoza epikondilitisa. Točno je da epikondilitis u užem smislu predstavlja sindrom prenaprezanja i posljedica je ponavljajućih kretnji šake, a ne ruke u laktu, odnosno posljedica je prenaprezanja hvatišta ekstenzornih mišića šake za radijalni epikon, kod tužitelja se nije radilo o akotizaciji ranije bolesti, već se radilo o akutnoj bolesti tetiva ekstenzornih mišića za šaku. U prilog tome govori činjenica da tužitelj prije predmetnog šetnog događaja nije imao tegoba s desnim laktom. O činjenici što tužitelju nije priznata ozljeda na radu ne želi davati mišljenje, odnosno to nije predmet ovog spora. Dakle, ostaje kod svog mišljenja da je u predmetnom šetnom događaju zbog podizanja tereta došlo do akutne ozljede tetiva ekstenzornih mišića šake, a što se manifestiralo bolnošću na mjesto hvatišta navedenih tetiva za kost. Da se radilo o ozljedi tetiva govori i nalaz magnetske rezonance od 31.8.2019. Tuženik prigovara i ocjeni pretrpljenih fizičkih bolova jer tužitelj nije imao 24 sata dnevno bolove u periodu koje je naveo vještak. Bolovi su subjektivna kategorija i nije ih moguće egzaktno izmjeriti. Ocjenu fizičkih bolova radio je na temelju priložene medicinske dokumentacije o liječenju tužitelja po kojoj je liječenje trajalo do 26.11.2019., dakle, više od 5 mjeseci, a i na posljednjem pregledu je intenzitet bolova bio 4-5 po skali od 1-10. Ocjena fizičkih bolova je dana kumulativno, što ne znači da je tužitelj svakodnevno trpio fizičke bolove 24 sata, već ih je trpio povremeno, ali u dužem periodu nego što je navedeno kod ocjene trajanja. Tužitelj u podnesku prigovara ocjeni vještaka da trošak magnetske rezonance nije opravdan, jer ju je tužitelj mogao obaviti uz određeno čekanje na pretragu, a na što odgovara da kod tužitelja nije bila indicirana hitna magnetska rezonanca

koju bi bilo potrebno učiniti u roku nekoliko dana, već se navedenu pretragu moglo čekati nekoliko mjeseci, te smatra da je vjerojatno u tom periodu tužitelj mogao učiniti navedenu pretragu i u ustanovama koje imaju ugovor sa HZZO. Nalaz magnetske rezonance nije utjecao na način i dužinu liječenja, ali je samo potvrdio da se radi o promjeni ekstenzornih tetiva. Šifre dijagnoza često su neprecizna i ne ukazuju na točnu dijagnozu ozljede. Šifra S 40.9 znači površinsku ozljedu ramena i nadlaktice a koja je neodređena i pod koju se mogu svrstati različite ozljede ramena i nadlaktice. Pod navedenu šifru može se svrstati i ozljeda koju je naveo u vještačenju uz naznaku da bi trebala glasiti površinska ozljeda podlaktice, a ne ramena i nadlaktice. Ponavlja da su dijagnoze koje se postavljaju šifrom često općenite, a točne dijagnoze su one koje se pišu latinskim ili hrvatskim. Navodi da nema specijalizaciju iz medicine rada ali ovakvim ozljedama se bavi svakodnevno, dok specijalista medicine rada ih vidi rijetko ili ih uopće ne vidi. U nalazu pretraga obično se ne navodi riječ "ozljeda", ali u nalazu ultrazvuka i MR-a opisane su promjene ekstenzornih tetiva na hvatištu za kost što je u skladu s dijagnozom koju je naveo.

Kretnje u laktu su u punom opsegu i to je uzeto u obzir kod ocjene umanjenja životne aktivnosti.

16. Sukladno prijedlogu tuženika, u postupku je provedeno vještačenje po vještaku sudske medicine dr. Petru Škaviću radi utvrđivanja uzročno-posljedične veze između zadobivenih ozljeda i predmetnog štetnog događaja. Vještak dr. Petar Škavić je u svom nalazu i mišljenju (list 174-180 spisa) naveo da je tužitelj Ivan Kovačević, rođen 17.2.1966. godine navodno ozlijeđen na radu (vozač u HMP) dana 13.6.2019. godine oko 7,30 sati prigodom podizanja nosila na kojima se nalazio pacijent. Navodno je podizao nosila uz pomoć kolegice, te je u jednom trenutku došlo do prevrtanja / propadanja prigodom čega je tužitelj osjetio bol u desnom laktu. Radi toga se tužitelj obratio liječniku, te su mu pregledom i tijekom liječenja utvrđene ozljede i postavljene sljedeće dijagnoze: iskretanje desnog lakta, istegnuće mišića desnog lakta, ekstenzornih mišića, lateralni epikondilitis desne nadlaktične kosti. Iskretanje desnog lakta i istegnuće mišića desnog lakta predstavljaju akutne ozljede, dok lateralni epikondilitis sa zadebljanjem i kalcifikatom u području tetiva ekstenzora desnog lakta (tzv. teniski lakat, degenerativno stanje uslijed prenaprezanja, posljedica ponavljajućih pokreta rukom) predstavlja kronično, otprije postojeće, degenerativno oštećenje desnog lakta. Prema tome, iz medicinske dokumentacije tužitelja proizlazi medicinski logičan slijed prethodnog oštećenja desnog lakta (epikondilitis), ozljeđivanja u štetnom događaju te pogoršanja stanja desnog lakta, odnosno ozljeda desnog lakta u štetnom događaju dogodila se na podlozi od ranije, kronično, oštećenog desnog lakta. O udjelu svakog od navedena dva čimbenika, otprije postojeće stanje patološko stanje desnog lakta s jedne strane i ozljeđivanja u štetnom događaju s druge strane u zaostalim posljedicama bi se trebao izjasniti vještak kliničar prigodom davanja ocjene vidova neimovinske štete. Uz navedeno, tužitelju je 2 mjeseca nakon štetnog događaja postavljena i dijagnoza stanja nakon istegnuća desnog ramena. Ova dijagnoza postavljena je temeljem izjave i subjektivnih tegoba tužitelja te UZV-om objektiviziranim oštećenjem desnog ramena (tendinoza i tenovaginitis). Budući da su objektivizirana oštećenja degenerativne prirode, te s obzirom na protek vremena od štetnog događaja i postavljene dijagnoze, ova se oštećenja desnog ramena ne mogu dovesti u uzročno-posljedičnu vezu sa štetnim događajem, već su degenerativne prirode.

17. Radi usuglašavanja vještaka dr. Božidara Šebečića i dr. Petra Škavića, a sukladno prijedlozima stranaka, saslušana su oba vještaka na ročištu (list 202 spisa) te su isti usuglašeno izjavili:

- da je tužitelj u štetnom događaju zadobio akutno istegnuće tetiva ekstenzornih mišića podlaktice i kao posljedica navedenog istegnuća zaostala je bolnost na hvatištu mišića za radijalni epikondil odnosno epikondilitis,
- budući je tužitelj od ranije imao predispozicije za nastanak epikondilitisa (sitan kalcifikat na hvatištu mišića) smanjenje životne aktivnosti sa 5% je vještak Šebečić smanjio na 3%,

- tegobe s desnim ramenom ne mogu se uzročno posljedično povezati sa štetnim događajem jer tužitelj prema priloženoj medicinskoj dokumentaciji nije zadobio ozljedu desnog ramena,
- površinske ozljede ramena i nadlaktice koju HZZO svrstava pod šifru S 40.9 tužitelj nije zadobio u predmetnom štetnom događaju.

18. Nakon toga je tuženik izjavio da ostaje kod prigovora na nalaz i mišljenje vještaka dr. Šebečića te je predložio novo vještačenje po vještaku kirurgu i po vještaku medicine rada a obzirom na sadržaj pravomoćnog upravnog rješenja HZZO i naznačene šifre. Međutim, kasnije tijekom postupka je tuženik predlagao vještačenje po vještaku medicine rada.

19. Nalaz i mišljenje liječnika vještaka dr. Šebečića i dr. Škavića, te njihova dopunska usmena saslušanja, a kojima su detaljno odgovorili na sva pitanja i otklonili prigovore stranaka, te su se usuglasili o spornim činjenicama, ovaj sud je u cijelosti prihvatio kao stručnu pomoć u dokazivanju tužiteljevih tegoba i uzročno-posljedične veze između zadobivenih ozljeda i predmetnog štetnog događaja, budući da su isti sačinjen stručno i obrazloženo u skladu s pravilima struke i temeljem postojeće dokumentacije u spisu. Tuženik je tijekom postupka predlagao novo vještačenje po vještaku kirurgu ali su na ročištu 110.4.2026. punomoćnici stranaka (nakon što je sud tijekom postupka odbio prijedlog za provođenjem vještačenja po vještaku medicine rada) suglasno izjavili da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga, da odustaju od drugih dokaznih prijedloga, te su predložili zaključenje glavne rasprave, a podredno valja dodati da niti nije bilo osnove za izvođenje novog medicinskog vještačenja po vještaku kirurgu sukladno čl. 261. st. 3. ZPP-a.

20. Slijedom navedenog, ovaj sud je na temelju provedenog medicinskog i sudsko-medicinskog vještačenja, utvrdio da je u predmetnom štetnom događaju tužitelj zadobio akutno istegnuće tetiva ekstenzornih mišića podlaktice i kao posljedica navedenog istegnuća zaostala je bolnost na hvatištu mišića za radijalni epikondil odnosno epikondilitis (kako su se to vještaci usuglasili), zbog čega je trpio bolove i strah određeno vrijeme i određenog intenziteta, te trpi duševne boli zbog trajnog smanjenja životne aktivnosti 3%, te je liječenje tužitelja završeno odnosno zdravstveno stanje se stabiliziralo 26.11.2019.

21. Iz rješenja HZZO-a od 23.7.2019. proizlazi da osiguraniku Ivanu Kovačeviću zaposlenom kod poslodavca Nastavni zavod za hitnu medicinu Grada Zagreba, ozljeda nastala dana 13.6.2019. izražena dijagnozom šifre prema MKB-10 klasifikaciji: S40.9 ne priznaje se ozljedom na radu,

22. Ovaj sud je vezan pravomoćnim i konačnim rješenjem HZZO-a (stranke nisu tvrdile da su protiv istog pokrenule upravni spor), pa i ovoj sud utvrđuje da tužitelj u predmetnom štetnom događaju nije zadobio ozljedu na radu izraženu dijagnozom šifre prema MKB-10 klasifikaciji: S40.9, a koja predstavlja površinsku ozljedu ramena i nadlaktice, a kako su to suglasno izjavili i vještaci dr. Šebečić i dr. Škavić.

23. Dakle, ovaj sud je temeljem pravomoćnog i konačnog rješenja HZZO-a od 23.7.2019. utvrdio da površinska ozljeda ramena i nadlaktice ne predstavlja ozljedu na radu koju je tužitelj zadobio u predmetnom štetnom događaju dana 13.6.2019., već je tužitelj u predmetnom štetnom događaju zadobio ozljedu na radu akutno istegnuće tetiva ekstenzornih mišića podlaktice i kao posljedica navedenog istegnuća zaostala je bolnost na hvatištu mišića za radijalni epikondil odnosno epikondilitis, kako je to utvrđeno medicinskim vještačenjem po vještaku dr. Šebečiću i dr. Škaviću, te je medicinskim vještačenjem po vještaku sudske medicine dr. Škaviću utvrđeno da postoji uročno-posljedična veza između navedene ozljede i predmetnog štetnog događaja, a koje vještačenje je sukladno prijedlogu tuženika izvedeno upravo na ovu okolnost. Kako pravomoćnim rješenjem HZZO-a nisu bile utvrđene navedene ozljede (akutno istegnuće tetiva ekstenzornih mišića podlaktice i kao posljedica navedenog istegnuća zaostala je bolnost na hvatištu mišića za radijalni epikondil odnosno epikondilitis), odnosno navedenim rješenjem HZZO-a nije odlučeno da se navedene ozljede priznaju ili ne priznaju ozljedom na radu, pa budući o tome nije postojala pravomoćna odluka, to je sud ove činjenice (navedene ozljede i uzročno-posljedičnu vezu) utvrdio suglasnim očitovanjem medicinskih vještaka dr. Šebečića i dr. Škavića.

24. Sud je odbio prijedlog tuženika za izvođenjem dokaza vještačenjem po vještaku medicine rada kao nepotrebno i nepravovremeno, a to iz više razloga. Isto je predloženo na okolnost sadržaj pravomoćnog upravnog rješenja HZZO-a i naznačene šifre, a po ocjeni ovog suda nije bilo potrebno vještačiti sadržaj i šifre iz rješenja HZZO-a jer isto može svatko pročitati i nije potrebno posebno stručno tumačenje, a tome valja dodati da su oba liječnika vještaka suglasno izjavili koju dijagnozu predstavlja šifra iz rješenja HZZO-a odnosno da ista predstavlja površinske ozljede ramena i nadlaktice, a što je i sud utvrdio iz MKB-10 tablica koje su javno dostupne na internetskim stranicama Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo. Dakle, iz rješenja HZZO-a jasno proizlazi da ozljeda nastala dana 13.6.2019. izražena dijagnozom šifre prema MKB-10 klasifikaciji: S40.9 – površinske ozljede ramena i nadlaktice tužitelju nije priznata ozljedom na radu, pa doista nije bilo potrebno provođenje vještačenja po vještaku medicine rada, kako je to tuženik predložio. Nadalje, kada postoji pravomoćno rješenje HZZO-a kojim je odlučeno o (ne)priznavanju ozljede na radu, tada je sud istim vezan, te nije potrebno izvođenje dokaza po vještaku medicine rada. Također, kako je u ovom postupku provedeno vještačenje po vještaku sudske medicine upravo radi utvrđivanja postojanja uzročno-posljedične veze između zadobivenih ozljeda i predmetnog štetnog događaja, te se je ovaj vještak usuglasio u pogledu svih odlučnih činjenica sa medicinskim vještakom, to nije bilo potrebno izvođenje dokaza po vještaku medicine rada, a kojim bi se također utvrđivala uzročno-posljedična veza. Dakle, navedenim medicinskim vještačenjima je utvrđeno koje je ozljede tužitelj zadobio na radu u predmetnom štetnom događaju i postojanje uzročno-posljedične veze, a ozljede koje su vještaci utvrdili nisu bile obuhvaćene rješenjem HZZO-a od 23.7.2019. Isto tako, ovaj dokazni prijedlog je tuženik predložio tek nakon zaključenja prethodnog postupka, a ne radi se o dokazu koji tuženik bez svoje krivnje nije mogao predložiti prije zaključenja prethodnog postupka, to je isti predložen protivno čl. 299. ZPP-a. Tuženik navodi da je isto predložio nakon što je u spis dostavljeno rješenje HZZO-a, međutim, ovaj sud smatra da ako je za tuženika bilo sporno da li ozljede koje je tužitelj zadobio predstavljaju ozljedu na radu (a za tuženika je to bilo sporno), tada je tuženik isto mogao predložiti i prije dostave rješenja HZZO-a.

25. Prema čl. 1100. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08 - dalje: ZOO) u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Stavkom 2. istog članka određeno je da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom. Obzirom da je utvrđeno da je tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, te da težina povrede i okolnosti slučaja to opravdavaju, ispunjene su pretpostavke iz čl. 1100. st. 1. ZOO da se tužitelju odmjeri pravična novčana naknada za pretrpljenu neimovinsku štetu.

26. S obzirom na ovakvo utvrđeno činjenično stanje, cijeneći intenzitet i duljinu pretrpljenih fizičkih bolova i straha, vrstu i lokalitet ozljeda te popratne tegobe kojima je tužitelj bio izložen, stupanj smanjenja životne aktivnosti (3%), životnu dob tužitelja (rođen 1966. godine), te okolnosti konkretnog slučaja, ovaj sud smatra da primjerena novčana naknada tužitelja za povredu prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje iznosi ukupno 2.400,00 eura, odnosno po slijedećim kriterijima: za fizičke boli 800,00 eura, za strah 600,00 eura i za duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti 1.000,00 eura, dok tužitelj neosnovano po ovoj osnovi zahtijeva daljnji iznos od 1.400,00 eura.

27. Nadalje, iz nalaza i mišljenja vještaka dr. Šebečića proizlazi da je tužitelju bila potrebna tuđa pomoć i njega u opsegu od 2 sata dnevno tijekom 2 tjedna za obavljanje težih kućanskih poslova, za nabavku i pripremu hrane i sl. što ukupno iznosi 28 sati. Ovaj sud smatra da je primjerena cijena sata tuđe pomoći i njege 5,00 eura po satu. Međutim, kako je tužitelj jasno i nedvosmisleno izjavio da mu nije bila potrebna pomoć druge osobe, te je sve obavljao lijevom rukom, te mu nitko nije pružao pomoć i njegu, to ovaj sud smatra da je

neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu štete po osnovi tuđe pomoći i njege u iznosu od 140,00 eura.

28. Prema čl. 29. st. 1. ZOO, dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Čl. 1103. ZOO određeno je da obveza pravične novčane naknade dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Tužitelj je uz tužbu dostavio odštetni zahtjev kojeg je prije tužbe dostavio tuženiku 17.11.2020. kojeg je tuženik odbio kao neosnovan, te je isti podnesen nakon što je završilo liječenje tužitelja, budući je medicinskim vještačenjem utvrđeno da je liječenje tužitelja završeno, odnosno zdravstveno stanje se stabiliziralo 26.11.2019. Stoga je po ocjeni ovog suda osnovan zahtjev tužiteljice za isplatom zateznih kamata na dosuđeni iznos naknade štete tekuće od 17.11.2020. do isplate. Odluka o visini stope zateznih kamata temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. ZOO.

29. Sud je izvršio uvid u priložene račune zdravstvenih ustanova na str. 21-24 spisa i na str. 26-35 spisa te je utvrdio da je tužitelj platio participaciju po slijedećim računima:

- račun broj 19-7123321 od 3.7.2019.g u iznosu od 25,00 kn (sada 3,31 eura)
- račun broj 19-7123320 od 3.7.2019. u iznosu od 50,00 kn (sada 6,63 eura)
- račun broj 19-7126669 od 9.7.2019. u iznosu od 50,00 kn (sada 6,63 eura)
- račun broj 19-7146616 od 21.8.2019. u iznosu od 50,00 kn (sada 6,63 eura)
- račun broj 19-7153540 od 3.9.2019. u iznosu od 250,00 kn (sada 33,18 eura)
- račun broj 19-7153541 od 3.9.2019. u iznosu od 25,00 kn (sada 6,63 eura)
- račun broj 19-7153539 od 3.9.2019. u iznosu od 26,42 kn
- račun broj 196182556 od 27.9.2019. u iznosu od 250,00 kn (sada 33,18 eura)
- račun broj 19-7183619 od 17.10.2019. u iznosu od 25,00 kn (sada 3,31 eura)
- račun broj 19-7183620 od 17.10.2019. u iznosu od 25,00 kn (sada 3,31 eura)
- račun broj 196182556 od 12.11.2019. u iznosu od 225,00 kn
- račun broj 19-7216678 od 5.12.2019. u iznosu od 25,00 kn (sada 3,31 eura)

Također, iz nalaza i mišljenja vještaka dr. Šebečića proizlazi da se navedeni računi odnose na plaćenu participaciju za zdravstvene usluge koje su pružene tijekom liječenja i opravdani su. Kako su navedeni troškovi tužitelja bili nužni i opravdani, to je tužitelju iste valjalo dosuditi sa zateznim kamatama tekućim od dana nastanka istih temeljem čl. 1093. st. 2. ZOO-a.

30. Nadalje, sud je izvršio uvid u račun broj 22432-A1-1 od 31.8.2019. na str. 25 spisa koji se odnosi na plaćenu magnetske rezonance, dalje: MR u privatnoj zdravstvenoj ustanovi u iznosu od 1.200,00 kn. Međutim, na temelju nalaza i mišljenja vještaka dr. Šebečića sud je utvrdio da ovaj trošak nije opravdan jer je tužitelj navedenu pretragu mogao uz određeno čekanje obaviti u ustanovama koje imaju ugovor s HZZO-om na račun zdravstvenog osiguranja uz plaćanje participacije, te nije bilo indicirano hitno učiniti MR, te nalaz magnetske rezonance nije utjecao na način i dužinu liječenja, već je samo potvrdio da se radi o promjeni ekstenzornih tetiva. Slijedom navedenog, ovaj sud je utvrdio da ovaj trošak nije bio nužan i opravdan, pa je valjalo odbiti zahtjev tužitelja za naknadu tog troška u iznosu od 159,25 eura sa zateznim kamatama tekućim od 31.8.2019.

31. Tužitelj je tužbenim zahtjevom preciziranim u podnesku od 30.10.2025. koji je ispravljen podneskom od 24.3.2026. nakon provedenih svih vještačenja, a zbog inflacije, povećao tužbeni zahtjev odnosno preinačio tužbu, a koju preinaku je sud dopustio budući je ista svrsishodna sukladno čl. 190. st. 3. ZPP-a.

32. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 2. i čl. 155. st. 1 ZPP te su troškovi odmjereni prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23), a prema vrijednosti predmeta spora. Kako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud je najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela u odnosu na osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, pa je tako utvrdio da je tužitelj uspio po osnovi 100% i po visini 60%, dakle, uspio je ukupno sa 80% ($100+60=160:2=80$), a tuženik sa 20%, te je zatim od postotka tužitelja (koji je u većoj mjeri uspio) oduzeo postotak tuženika (koji je u manjoj mjeri uspio), što iznosi 60%, nakon čega je utvrdio iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova tužitelja (koji je u većoj mjeri uspio u parnici) koji su bili potrebni za

svrhovito vođenje postupka, te je tužitelju odmjerio naknadu dijela takvih troškova u omjeru od 60%. Tako je tužitelju priznat trošak zastupanja po punomoćniku i to: za sastav odštetnog zahtjeva po Tbr.32 - 100 bodova, za sastav tužbe po Tbr. 7/1 - 100 bodova, ročište 14.9.2021., 27.10.2024., 24.1.2023., 9.9.2025., 10.3.2026. i 10.4.2026. po Tbr. 9/1 - po 100 bodova za svako, ročište 28.9.2022. po Tbr. 9/5 – 25 bodova, podnesak od 29.4.2021., 3.2.2022., 22.12.2022., 25.8.2023., 22.11.2024., 30.10.2025. po Tbr. 8/1 – po 100 bodova za svaki, podnesak od 12.11.2021., 6.5.2025. i 24.3.2026. po Tbr. 8/4 – po 25 bodova za svaki, što uz vrijednost boda od 2,00 eura iznosi ukupno 3.000,00 eura, a uvećano za trošak PDV-a iznosi 3.750,00 eura. Kako je tužitelj uspio u sporu sa 60%, to trošak tužitelja iznosi 2.250,00 eura. Tome valja dodati trošak medicinskog vještačenja u iznosu od 199,08 eura koji je bio neophodan za vođenje parnice, pa ukupni trošak tužitelja iznosi 2.449,08 eura. Tužitelju nije priznat trošak podneska od 28.4.2022., 29.6.2022., 24.1.2023., 8.5.2024., 8.1.2025. i 29.4.2025. jer isti nisu bili nužni za vođenje parnice sukladno čl. 155 st. 1. ZPP. Također, tužitelju nije priznat trošak ročišta za objavu presude, jer isti nije dospio u vrijeme zaključenja glavne rasprave, a nije izvjesno da li će ista na to ročište pristupiti ili ne. Isto tako, tužitelju nije priznat trošak vještaka za pristup na ročište u iznosu od 100,00 eura (svakom vještaku 50,00 eura), jer isti tužitelju nije nastao, već je isti platio tuženik. Odluka o kamatama na parnični trošak temelji se na čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima i čl. 151 st. 3. ZPP-a.

U Zagrebu, 7. svibnja 2026.

Sudac:
Monika Ferić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda pisanim putem u pet primjeraka u roku 15 dana.

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. Pun. tuženika
3. Spis

Broj zapisa: **9-30887-a289e**

Kontrolni broj: **0ecc6-e4760-a2af5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.